

SAŽETAK PRESUDE

SIA AKKA/LAA PROTIV LATVIJE OD 12. SRPNJA 2016. GODINE ZAHTJEV BR. 562/05

*Latvijski nacionalni sudovi postigli su pravičnu
ravnotežu prilikom odlučivanja o autorskim pravima*

ČINJENICE

Podnositeljica, SIA AKKA/LAA (Agencija za autorska prava i komunikacije/Udruženje latvijskih autora, dalje: Agencija), je neprofitna organizacija čiji su članovi različiti latvijski umjetnici.

Agencija koja je zastupala interese velikog broja domaćih i inozemnih autora glazbenih djela upravljajući njihovim autorskim pravima, nije uspjela sklopiti nove ugovore o licenci s određenim tvrtkama za emitiranje u Latviji. Usprkos tome, neke od tih tvrtki nastavile su emitirati glazbena djela u pogledu kojih je Agencija zastupala autorska prava.

Tijekom 2002. Agencija je podnijela tužbu protiv privatne radiopostaje zbog povrede autorskih prava. Tužena radiopostaja je podnijela protutužbu navodeći da je Agencija zlorabila svoj dominantni položaj, određujući visoke naknade autorskih prava. Također, tražila je od suda da se naloži podnositeljici sklapanje ugovora o licenci po pravičnoj naknadi. U siječnju 2003. godine sud je utvrdio da je radiopostaja povrijedila autorska prava i odredbe Zakona o autorskim pravima. Vezano uz protutužbu, sud je Agenciji naložio sklapanje ugovora o licenci za naredno trogodišnje razdoblje uz naknadu u visini od 2% mjesečnog neto prometa radiopostaje.

Tijekom 2003. godine Agencija je sličnu tužbu podnijela protiv državne radiopostaje. Radiopostaja je, također, uzvratila protutužbom tražeći od suda da prizna kako su stranke u spornom razdoblju zapravo bile u ugovornom odnosu. Tužba Agencije je u travnju 2004. godine bila odbijena, protutužba usvojena te je Agenciji naloženo da sklopi ugovor o licenci.

PRIGOVORI

Pozivajući se na čl. 1. Protokola br. 1 (zaštita vlasništva), Agencija je prigovarala da su nacionalni sudovi, time što su naložili sklapanje ugovora o licenci i odredili naknadu za autorska prava, ograničili autorska prava glazbenika koje je ona zastupala.

OCJENA SUDA

Sud je najprije utvrdio da se Agencija, kao organizacija koju su autori osnovali radi zaštite svojih autorskih prava, te sukladno domaćem pravnom poretku na nju prenijeli ta ista prava, može smatrati žrtvom mjera kojima se utječe na navedena prava.

Ispitujući razmjernost miješanja domaćih vlasti u autorska prava, Sud je utvrdio da su odluke nacionalnih sudova kojima je naloženo sklapanje ugovora o licenci između Agencije i dviju radiopostaja te određena naknada za autorskih prava bile utemeljene na zakonu, točnije na

Zakonu o autorskim pravima. Prema tom zakonu, ukoliko se stranke ne mogu sporazumjeti o naknadi za autorska prava, niti je o tome odluku donijelo neko drugo tijelo, tada o naknadi odlučuju sudovi.

Nadalje, Sud je smatrao da su odluke nacionalnih sudova bile donesene u javnom interesu, posebice u interesu radiopostaja kojima su sklopljeni ugovori o licenci omogućili zakonito emitiranje, kao i u općem interesu zajednice da ima pristup glazbenim djelima.

Sud je bio mišljenja da su latvijske vlasti postigle pravičnu ravnotežu između zaštite javnog interesa s jedne strane, te prava Agencije na pravičnu naknadu od korištenja glazbenih djela s druge strane. Sud je pritom uzeo u obzir nekoliko elemenata.

Kao prvo, prije određivanja naknade autorskih prava, nacionalni sudovi su omogućili strankama da se o visini naknade sporazumiju tijekom postupka. Kao drugo, sudovi su ustanovili da, u slučajevima kada su stranke u načelu spremne na sporazum, zabranjivanje emitiranja ne bi odgovaralo interesima nositelja autorskih prava. Kao treće, obveza stranaka da sklope ugovora o licenci bila je ograničena i s obzirom na doseg i s obzirom na vrijeme. Naknada autorskih prava bila je ugovorena za trogodišnje razdoblje, dok su u postupku pokrenutom protiv državne radiopostaje stranke bile obvezane na sklapanje ugovora o licenci te su imale mogućnost ponovnog pregovaranja o visini naknade.

Slijedom navedenog, Sud je zaključio da nije došlo do povrede čl. 1. Protokola br. 1.

Ovaj sažetak izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sažetak ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te ne obvezuje taj Sud

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava.